Iedereen heeft het waarschijnlijk al meer of minder extreem meegemaakt: J

Iedereen heeft het waarschijnlijk al meer of minder extreem meegemaakt: Je drinkt water en hoewel het niet slecht smaakt, heb je snel "genoeg" of voelt je je vol. Vervolgens drink je ander water en het lijkt de dorst minder te lessen, omdat je er veel meer van wilt drinken...

Iedereen heeft het waarschijnlijk al meer of minder extreem meegemaakt: Je drinkt water en hoewel het niet slecht smaakt, heb je snel "genoeg" of voelt je je vol. Vervolgens drink je ander water en het lijkt de dorst minder te lessen, omdat je er veel meer van wilt drinken.

Waar komt de veranderde dorst bij verschillende waters vandaan?

Als men ervan uitgaat dat 60-70 % watergehalte in het menselijk lichaam aanwezig is, bevindt ongeveer twee derde van het water zich binnen de cel (intracellulair), de rest bevindt zich erbuiten (extracellulair), dus tussen de cellen en ook in het bloedplasma. Het intracellulaire water bestaat uit bijzonder kleine clusters, want het lichaam laat alleen het beste water naar binnenin. Opdat extracellulaire vloeistof naar het binnenste van een cel kan gelangen, moet het de zogenaamde aquaporines passeren.

Aquaporines zijn zeer, zeer fijne kanalen in de celmembraan, die het celinneren met het buitenste verbinden. In deze kanalen worden de grotere moleculaire verbindingen respectievelijk clusterhopen van water opgebroken en omgezet in zeer kleine clusters. De natuur heeft dit zo ingeregeld, omdat alleen het meest vitale, meest levensbevorderenste water binnen de cel zijn zeer specifieke taak kan vervullen.

Cellen die van binnenuit niet voldoende van goed, celbeschikbaar water worden voorzien, lijden. Het ontstaan van tekorten, de cel krimpt - een duidelijke uitdrukking van snelle veroudering. Bij het optreden van stoornissen (kanker) onaartt zij en worden organen ziek.

Het proces van transformatie binnen de aquaporines is voor de cel zeer energieverslindend en vereist aanzienlijke inspanning van het lichaam. Wanneer het lichaam van buitenaf zeer zuiver (celbeschikbaar) water wordt toegevoerd - vergelijkbaar met het water in het celinneren - betekent dit een duidelijke besparing van arbeid. De celmembraan-kanalen hoeven veel minder energie op te brengen voor de oplossing van intermoleculaire waterstofbruggen, om het celinneren te voorzien, zodat dit water veel sneller en efficiënter zijn functie als oplosmiddel en transportmiddel kan vervullen. Wanneer je dus vers, hoogwaardig, zuiver, geactiveerd water

met kleinere clusterverbindingen drinkt, kun je observeren hoe je lichaam (en zijn cellen) dit water letterlijk in zich opzuigt.

Mensen verwonderen zich gewoonlijk hoe veel ze kunnen drinken en toch nog steeds meer willen. Of erger: ze denken dat er iets mis is met het water, omdat het kennelijk "niet lest". In werkelijkheid is het omgekeerd, er is iets mis met hun gewone water.

Wie de werking van zijn lichaam op celbeschikbaar water nog nooit heeft ervaren, zou dit minstens eenmaal in zijn leven voor een week moeten proberen! In heel Duitsland en in Zwitserland zijn er zogenaamde "water tankstations", waar dit gratis mogelijk is. De enige voorwaarde is interesse en bereidheid om een (gratis) expert lecture bij te wonen, om de samenhangen, reacties en verschijnselen te begrijpen en correct te interpreteren, die kunnen optreden bij consumptie van zuiverstwater, gifvrij water. Wie bij deze gelegenheid een fles van zijn eigen drink- of leidingwater wil meenemen, zal ter plaatse de interessante meetwaarden van zijn water vernemen en kan dit onmiddellijk vergelijken met de smaak en werking van zuiverstwater, schoon water.

Stuur een e-mail met je postcode en je telefoonnummer naar het adres: truu@gmx.net, als je het "buikgevoel" van celbeschikbaar drinkwater wilt ervaren en je wilt weten waar en wanneer de volgende expert lecture bij jou in de buurt plaatsvindt!

Waterclusters
https://de.wikipedia.org/wiki/Wassercluster

It's good.
to be truu.